

den Uro maa man finde sig i. Hvor der er Liv, dør er ogsaa Bevægelse, og Loven for Folkelivet i det hele taget er jo evig Bevægelse. Derfor har jeg ikke rigtig kunnet forsonse mig med, at man skal melde sig til en Valgliste i April, som først dannes om Efteraaret. Ifølge den nugældende Lov skal man melde sig i Juni Maaned, men det mente man i det kirkelige Udvalg var uheldigt, fordi Folk paa den Tid begyndte at holde Ferie, rejste bort, o. s. v. Jeg tror nu, man har lagt for megen Vægt paa dette, navnlig naar det nu fastslaas, at de, der en Gang er optaget paa Valglisterne, bliver der; saa er der jo kun Tale om de ny tilkommende, og de kunde vel nok faa sig meldt, selv om det var i Ferien. Men, som sagt, man har ment det mere praktisk at sætte Anmeldelsestiden til fra den sidste Søndag i August, da Bekendtgørelse om Anmeldelsens Nødvendighed finder Sted, og fremdeles gennem September, saa at Valglisterne kan være færdige, inden Valget foretages.

Jeg mener, at der her er en saa stærk Imødekommen af praktiske Hensyn, at jeg ikke rigtig fatter, der kan være nogen Vægt i de Indvendinger, man nu fremkommer med, og i Talen om, at man skulde danne Valglisterne paa Grundlag af de kommunale, thi det er et højest upaalideligt Grundlag at danne kirkelige Valgliste paa. Man har i samme Forbindelse nævnt Sønderjylland; men i Sønderjylland vil den nævnte Ordning være overordentlig let og hensigtsmæssig, thi de har jo haft Valg for kort Tid siden og har faaet deres Valgliste dannet. De har faaet Valgretten udvidet baade til Kvinder og til Tyende, og Interessen har været særk dernede for de foretagne Valg, fordi der var Ting, de gerne vilde have sat igennem. Jeg tror altsaa, det vil være overordentlig let dernede at tage de Valgliste, som foreligger, og at supplere dem med de Personer, som vil melde sig til Valget. Og hele den Tale om, at man kunde befrygte, at der kom Skinhellighed frem, naar man kræver, at Folk skal melde sig til Valglisterne, synes mig i høj Grad overdreven, da der jo ikke kræves nogen Bekendelse ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mente, at Bestemmelsen om Valgmenighedsmedlemmernes Skat var højest uheldig. Det ærede Medlem nævnte et Eksempel med en Mand, som skulde betale 100 Kr. i Kirkeskat; den paagældende betalte 60 Kr. til sin Valgmenighed og skulde altsaa aflevere de 40 Kr. til Sognemenigheden. Og det ærede Medlem sagde saa, at denne Mand sikkert vilde fore-

trække at give disse 40 Kr. til Valgmenigheden, saa at Sognemenigheden ingenting fik. Det er jo et mærkeligt Eksempel! Var der ret mange, der fulgte den Mands Eksempel, vilde Valgmenighederne faa flere Penge, end de overhovedet havde Brug for, og mange indenfor Valgmenigheden vilde slippe langt billigere og derved blive skattepligtige til deres Sognemenighed. Jeg ved ikke, hvad det skal nytte med et saadant Eksempel, som det ærede Medlem for Resten havde meget travlt med at faa fremsat, saaledes at man rigtig kunde fatte det. Men det ærede Medlem er jo en Mand, som ikke alene har Interesse for disse Sager, men ogsaa paa en godlidende og forstaaende Maade ser frem til, at man ikke kan komme bort fra de Menighedsraad — nu har vi levet paa dem saa mange Aar, og saa kan man ikke komme bort fra dem, og derfor kunde det ærede Medlem maaske, saa vidt jeg forstod ham, forsonse sig med, at man gik et Skridt videre. Jeg vil haabe, det ærede Medlem vil fortsætte denne Overvejelse og komme til et mere praktisk Resultat end det, han stillede i Udsigt straks ved Begyndelsen af sin Tale.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen var paa en Maade mere konsekvent, thi han meldte sig som Modstander af disse Lovforslag med Undtagelse af et Par enkelte og fastholdt meget bestemt, at de vilde betyde et Skridt hen imod den Kirkeforfatning, som han frygter saa stærkt. Navnlig gik det ærede Medlem mod Lovforslaget om Bispevalg. Herom vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Bispevalg er jo noget nyt i vor Folkekirke — i og for sig er det ikke noget ganske nyt, thi efter Reformationen havde vi saamænd ogsaa Bispevalg, Præsterne gjorde Indstilling, og den Gang var Menighederne jo i det hele taget ikke saa usselt stillet, som de har været senere under Enevælden, thi før dennes Indførelse deltog Menighederne ogsaa i Præstevalg. Men ser vi bort fra Tiden før Enevælden, er Bispevalg ganske vist noget nyt i vor Kirke. Men fordi noget er nyt, behøver det ikke at være forkert; man maa undersøge, om det er fornuftigt og rigtigt her at give Menighederne en Indfyldelse, som de ikke før har haft.

I andre Lande har man ogsaa gerne en eller anden Form for Menighedernes Indfyldelse og Præsternes Indfyldelse paa Bispevalg, f. Eks. i Sverige og Norge. En lignende Indfyldelse som den, der findes i Norge, er i det kirkelige Udvalg blevet foreslaaet af min Kollega Undervisningsministeren, idet han sammen med 6 andre Med-